

hvad Grund Lægerne have været saa adrætte til at faae konstateret Epidemiloven og faae offentlig Behandling indført, skal jeg selvfølgelig ikke udtale mig om. Der kan have været forskellige Grunde. Men med disse Erfaringer i mente tror jeg, at vi skulle være meget betænkelige ved at give Lægerne en saadant Mægt, som der her foreslaas at give dem. Særlig betænkelig maa man være derved, naar man læser den første Linie af Lovforslagets næstsidste Stykke, hvori der staar, at det Tab, som ved de i Medfør af denne Lovs 1ste Stykke givne Paabud paa Føres' Gieren eller Gierne af et Meieri eller en Mælkehandel, bliver at erstatte overensstemmende med Epidemiloven. Thi i Lovforslagets 1ste Stykke staar kun det Tilfælde omhandlet, at det er Sundhedskommissionen, der paabyder, at Mælken ikke maa udleveres fra Meieriet. Som Følge deraf vil vedkommende Meieri eller vedkommende Privatmand ikke kunne faae nogen Erstatning, naar det er Lægen, der paabyder det; han vil ikke kunne faae Spor af Erstatning i det Tilfælde, at Sundhedskommissionen ikke giver Lægen Ret, og i det andet Tilfælde, hvori Sundhedskommissionen giver Lægen Ret, vil han kun kunne faae Erstatning fra det Tidspunkt, da Sundhedskommissionen anordnede, at Mælken ikke maa udleveres fra vedkommende Sted.

Muligvis kan der nok komme Noget ud af det foreliggende Forslag, men jeg synes ogsaa som den foregaaende ærede Taler, at naar vi skulle til at give Tillæg til Epidemiloven, er der Punkter i Epidemiloven, der trænge til samtidig at blive forandrede. Epidemiloven udløber nok om 3 Aar, forsaavidt den ikke inden den Tid bliver forlænget, men et saadant Forhold, som finder Sted efter Epidemilovens § 20, kunne vi ikke godt lade vedblive at bestaa her i Landet. Særlig naar vi tage Epidemiloven under Behandling og ville have et Tillæg til den, maa vi samtidigt have Forandringer i Epidemiloven, nemlig en Forandring, nemlig i Lægernes Diæter og Honorarer. Det kan ikke negtes, at den Lov, vi fik igjennem her i Paaskedagenses Træthed for en Del Aar siden, har vaakt en Del Forbauselse Landet over, ogsaa blandt Lægerne. Lægerne have staact aldeles forbausede over den Kundhaandethed, hvormed Rigsdagen strøede Penge ud til dem. Paa et Lægemøde er der blevet udtalt Forbauselse og Forandring over, at Rigsdagen har villet og kunnet tildele Lægerne saa umaadelige Honorarer for deres Sygebesøg, og tillige have vi hørt rundt omkring fra de fleste Amtsræd her i Landet en Kritik over Epidemilovens § 20, en Kritik, der er fuldstændig berettiget. Jeg mener derfor, om vi ikke, naar vi komme til at tale om Tillæg til Epidemiloven, da samtidig bør optage en Forandring i dennes § 20. Det er jo en god Fortjeneste, en Læge derved kan have. Jeg skal prøve paa at gjøre det op ved et lille Regnestykke. Naar der udbryder en Smule Epidemiloven, maa man meget let, en meget ubetydelig Epidemiloven et Par Mil borte fra Lægens Bopæl, og der bliver angrebet 20 Patienter, og han aflægger 10 Besøg hos hver Patient — jeg gaar ud fra, at han besøger alle samme Dag — saa vil det for disse Sygebesøg blive en Sum af i alt 1200 Kr., som foruden Befordringsgodtgjørelse, som jeg ikke veed, hvorledes Lægerne beregne. Vi have her i Landet hos offentlige Bestillingsmænd truffet nogle forunderlige Beregninger af Befordringsgodtgjørelse. I Distrikternes Kreditforening have vi engang set en Repræsentant beregne sig for hvert Pant, han tilsaa, Befordringsgodtgjørelse fra sin Bopæl ud til Pantet og tilbage og derpaa Befordringsgodtgjørelse ud til Pantet ved Siden af og tilbage osv., og han fik derved en umaadelig Sum. Vi have set noget lignende ved et Udtørningsarbejde, hvor der blev udnævnt Mænd til at foretage Sjur, og som for hver Parcel beregnede sig Befordringsgodtgjørelse paa den af mig omtalte Maade. Og da der blev klaget over det, blev der givet vedkommende Taxationsmænd Ret. Nu veed jeg ikke, hvorledes Lægerne beregne sig Befordringsgodtgjørelse, men jeg gaar ud fra, at de ikke beregne sig den paa den Maade; gjøre de det, løber det op til det Dobbelte, og saa vil det blive et dobbelt meningsløst Resultat. Jeg gaar saa meget mere ud deraf, som Lægerne selv have udtalt, at Epidemilovens § 20 er efter deres Mening en temmelig fed Bid til dem. Med disse Bemærkninger vil jeg opfordre den ærede Justitsminister til at være os behjælpelig med, at Epidemilovens § 20 kunde undergaa en Forandring, saa at den ikke skal vække saa stor Modstand og saa stor berettiget Kritik Landet over, som den har vaakt.

G. Ravn: Som bemærket af de to første Talere er det en gammel Bekjendt, vi tale om her; det er en Paragraf, som er revet ud af den saakaldte Meierilov fra i Fjor, og Thingets Stilling til disse Paragrafer, antager jeg, maa være den samme som i Fjor. Da fik den høitærede Minister et tilstrækkelig klart Svar, nemlig, at Thinget agtede ikke her at gjøre saa store Indgreb i et af de bedste Foretagender,